

סיפור המגילה בחרוזים

בראשי השורות מופיעות כל אותיות הא"ב שבתורה,

אשר מצילה את עמנו בכל דור ודור מכל צרה.

ואחריה, מופיע שמו של המחבר כותב השורות –

ואבקש להודיע: כל הזכויות שמורות.

אי שם רחוק בשושן הבירה,

ישב לו מלך גדול ונורא.

ביקש להראות את עשרו וכבודו,

רק במשתה של חצי שנה, לפי דעתו.

גילה אז לכולם שמחזיק בכלי המקדש,

והעלה ששה כלים על שולחנו, בכל יום מחדש.

דאג אז לבסוף להזמין את כל תושבי שושן,

למשתה בן שבוע – עם יין ישן.

היהודים אל המשתה הוזמנו במפורש,

אך מרדכי היהודי – לא להשתתף עמם, דרש!

ושתי הרשעה החליטה את בנות ישראל בשבת להעביר

ומן השמיים נגזרה הגזירה אותה להאביר.

זוהי מידתו הישרה של ה',

מידה כנגד מידה בפנקסו הוא רושם.

חלפו להם ששת ימי המשתה במהרה,

וביום השביעי השתכר, ודרש דרישה מוזרה:

טובת מראה היא ושתי, מכל הנשים,

ועל-כן תבוא לארמון בכתר מרשים!

יראו השרים את יופיה המיוחד –

אך היא שלחה לענות לו ברגע אחד:

כשאבא שלי שתה ושתה,

הוא נשאר נורמאלי ולא הִשְׁתַּטָּה.

לעומתו – כשאתה נוגע בקצת יין,

מיד מאבד את דעתך (שגם כך אצלך – אין!!).

מיד את שבעת היועצים כינס לשולחן,

אז פתח את פיו הראשון – ממוכן.

נהגה ושתי בחוצפה כשלמלך סרבה,

ולכן יחפש המלך אשה יותר טובה.

סָבְבוּ המשרתים בכל מדינה ומדינה,

ולבסוף לאסתר המלכות נִתְּנָה.

עמד מרדכי וציווה אותה,

לבל תסגיר את דבר יהדותה.

פשע מתוכנן כלפי המלך אל אזניו הגיע,

והוא לאסתר המלכה זאת מיד הודיע.

ציווה המלך את הפושעים לתלות,

ואת דבר ההצלה על הכתב בספר להעלות.

קיבל המן הרשע מהמלך את טבעתו,

וכשראה שמרדכי לא משתחוה לעומתו –

רתח מזעם והחליט את היהודים להרוג על אֶתֶר,

ונפל הפור על י"ג בחודש אדר.

שמעה אסתר שמרדכי צועק בְּבִכִּי וְלְבוּשׁ כְּאֵל,

וציווה אותה להתחנן למלך שהגזירה תתבטל.

תענית אקבע לשלושה ימים,

אולי יושיענו במהרה בעל הרחמים.

יום שלישי מגיע, ואסתר הצדקת,

מתקרבת למלך ללא רשותו, ובאמונה מתחזקת.

והמלך משתגע – איזה עולם! וְשָׁתִי – על אף שציויתי – לא הגיעה,

וזאת אסתר – למרות שלא הרשיתי – בחצר הפנימית הופיעה!

סימן לה לבוא, ואמר לה: "תִּגְשִׁי",

מה תרצי – עד חצי המלכות – כל מה שתבקשי.

פנתה אליו להזמינו אל המשתה עם המן,

וענה לה שזהו ממש רעיון מצויין.

מיד מיהרו את המן להביא, והמלך שאל:

מהי בקשתך, אסתר, ומה תרצי – אם בכלל?

אסכים את מולדתי ועמי לך מחר לגלות,

אם שניכם תואילו למשתה גם מחר לעלות.

יהיר וגאה הלך לו המן לביתו,

אך כשמרדכי אותו ראה – לא התייחס לנוכחותו.

רוצה המן לבשר למשפחתו על הכבוד הרב מהמלך והמלכה –

ואולם, כל מצב רוחו נהרס, ובליבו מועקה.

בעלי! אז ענתה זרש, פתרון מצויין לך אייעץ:

תתלה את מרדכי היהודי על העץ.

רגע אחד לא איבד, וכבר ניגש למלאכה,

כל הלילה עבד, ולא נתן לעיניו מנוחה.

נדדה אף שנתו של המלך אחשוורוש,

ובספר הזכרונות ציווה אז לחקור ולדרוש.

שם נכתב על הצלת המלך בידי מרדכי,

והתברר שלא בא על שְׁכָרוֹ על שבזכותו הוא חי.

ט יפס ועלה אז המן אל המלך רק בשביל –

שירשה לו את מרדכי אֶל עֵץ התלייה להוביל.

י ד ה' שינתה פתאום והפכה את הכל:

"כָּכָה יַעֲשֶׂה לְאִישׁ" – הצטרך להכריז בקול גדול.

י הודי שושן אז נלחמו באויביהם,

ושילמו לשונאיהם מה שהם תכננו עליהם.

ב קבע מאותה שנה לדורות עולם –

לחגוג את ימי הפורים בכל העולם.

@ @ @ @ @ @ @ @ @ @ @ @ @ @ @ @

"כִּתְבוּנֵי דְזֹרוֹת" – הַמֶּלֶכָה לֹא אֶת כִּתְבָּהּ לְבִנֵי יִשְׂרָאֵל וּבִתּוֹכָם תִּשְׁבֵּר

עֹלָמִים מְנֻחֹת וּמִתְנֻחֹת לְאַבְיּוֹנִים רַב־סְעוּדָה וְקִרְיַאת תּוֹקֵף הַמְגִילָה.

פורים שמח לכולם!

